

Előfizetési árak:

Egész évre . . .	8	frt	—	kr.
Félévre	8	»	—	»
Negyedévre	1	»	50	»
Egy órára	—	»	50	»
Egyes szám ára	8	kr.		

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
(Nádossy-tele ház)
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó fölszó-
lalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(PÉCSI HIRLAP.)

Megjelenik hetenként kétszer: **szerdán és szombaton.**

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény inté-
zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.
Előfizetések elfogadtnak még
valamennyi könyvkereske-
desben.

Egyes számok kaphatók:

Weldinger N. utóda Domján I., Valentin K. fia (Széchenyi-tér). Engel Lajos (fő-utca), Hochrein József és fiai (Széchenyi-tér). Böhm Manó (fő-utca) papir- és könyvkereskedésében

Dohánygyárat Pécsnek!

(H.) Amit a helyi sajtó egyértelműleg és egy időben fölvetett, a dohánygyár-kérdés, meg volt érve teljesen; hihetetlenül gyorsan érett meg, s szombattól hétfőig már le is lehetett szedni. Megérlelte maga az a nehéz helyzet, melynek könnyítése czéljából ez a kérdés fölmerült. A phylloxera pusztításai által tönkretett bortermelő vidékek segítségére jön a pénzügyminiszter — ha egyelőre csak három dohánygyárral is; de az is valami. A lapokban megcsendült a fölhevő szó, hogy itt az idő valamelyest segíteni a munkásnép nyomorán; a főispán szétküldi meghívóit rendkívüli közgyűlésre, s hirtelen egész tábora gyűl össze a városatyáknak, a milyen szám ritka esetekben látható a városi közgyűlési teremben.

Egyértelműleg helyeselte a közgyűlés minden tagja, hogy a váro törvényhatósága peticionáljon a kormánynál a fölállítandó dohánygyárak egyikeért. Nemsokára küldöttség megy a pénzügyminiszterhez s illemből a kormány fejéhez is. A dolog tehát megindult a maga útján, s most már csak két körülményre akarjuk figyelmeztetni az illetékes köröket.

A jelenben divó szokások reánk nehezkedő hatalmánál fogva elismerjük, hogy a küldöttségjárás helyes dolog; bár nekünk az a véleményünk, hogy sajnálatos állapot az, midőn az ország ügyeit vezető kormány, mely pedig oly igen szeret beleszagolni a legigénytelenebb municzipális dolgainkba is, nem veszi észre a saját atyáskodó szemével, hogy melyik adótermő vidéke az általa

kormányzott országnak áll a tönk szélén, hogy erre csak mindenféle alázatos deputációzás által lehet az atyaságos kormánynak a becses figyelmét kieroszakolni, a mit ha tenni elmulasztanánk, bizony megcsúszna, hogy az atyaságos kormány felénk sem hederitene. Mintha bizony nem a kormány kötelessége volna ilyen esetekben, önmaga kezdeményezéséből, adatokat gyűjtve meggyőződni arról, hogy merre van a nagyobb baj, s hogy merre kell legelőbb is a segítség.

De hát nálunk az már bevett szokás, hogy még a nyomorusággal is visszaélnék, kezdve a kormánytól le egészen a vak koldust vezető sihederig, ki meglopja a koldust.

És éppen ehhez van néhány szavunk, mert alapos gyanunk van bizonyos dolgokban. Eddigi tapasztalataink azt bizonyítják, hogy a kormány a legnagyobb uzsorás az országban; mindenért borsos árt követel, s ha éppen ő tartozik is nekünk valamivel, azt is úgy tünteti föl, mintha az adósság-fizetéssel ő tulajdonképen kölcsönt adna, s busás kamatokat szed utána. Még eddig nem volt egyetlen szeg, a mit ha tőle kértünk, nagy áron ne kellett volna úgyszólván megvennünk tőle.

Félő, hogy még ezért az alamizsnáért is, melyet most nem magunknak, nem a városnak, hanem a város népe egy kis részének, a legszegényebb, a phylloxera által mindenétől megfosztott népnek kérünk, ezért is árt követel a kormány. A demoralizáció egyaránt nagy az emberekben épúgy, mint a politikai életben. A kormány mindig izgatottan kapkod a hatalom szal-

maszála után; a választások idejének közeledtével még izgatottabban mint bármikor.

A három dohánygyáracskával való kettőtirozás nagyon időszerű mulatság. Nos hát óvakodni kell, hogy ennek a mulatságnak ne mi adjuk meg az árát sem anyagi, sem erkölcsi viszontszolgálat lekötésének képében.

Ez az egyik körülmény; a másik meg az, hogy ne tessék azt hinni, mintha most már mindent megtettünk volna, a mi a szőlőgazdaságát elvesztett nép egzisztenciájának biztosítására szükséges. A míg a kérdés új, mint pl. ez a dohánygyár kérdése, addig nagyon hajlandók az emberek mindent jónak és szépnek találni, az argumentumokban túlozni. Hát mi el ne kapaszkodunk magunkat azzal a dohánygyárral, mert igaz ugyan, hogy azzal egy nagy kontingensnek szerzünk szerény kenyeret; de milyen kontingens ez? Leányok, asszonyok és gyermekek, a kik legtöbbszörre nem a szőlőgazdaságukból kifosztott pécsi és megyei polgárság családjából kerülnek ki, hanem a dohánygyár szagára idesereglett bevándorlottakéból. S akkor is, ha kizárólag itteni külvárosi polgárok családjából vesznek föl a gyárba asszonyokat, leányokat és gyermekeket: vajjon egészséges állapot lenne-e az? — hogy a család gyengébbik fele legyen a kenyérkereső, míg a valódi munkaerő, mely pedig vajmi kevés mértékben kap alkalmazást a dohánygyárban, tétlenül költse, tán el is dorbézolja a család napi keresményét.

Jó lesz tehát a dohánygyár esetleges elnyerhetése fölött keletkezett mámorból kissé kijózanodni s a dohánygyár mellé,

A „Pécsi Figyelő“ tárczája.

Az én falum.

„Apját leütötte a hajókötel, vízbefulladt. Az anyja mosóné volt; éjszakai munkában meghalt magát, forró lázt kapott, meghalt.“ A kis fiúnak azonban sokkal magasabba törő vágyai voltak, hogysem a Jókai által megszabott kicsinyes korlátok közt mozogni innyére lett volna: azért hát, a helyett, hogy a jámbor kofának ütődött almáit fogyasztaná, aztán harmadnapra, a mint illik, ő is elhaláloznék, fölkerelkedett, még egyszer beverte a rektor uram ablakait, még egyszer megbubolta a szomszéd Ferkót, a kire, mióta tavaly ilyenkor ellopta a labdaütőjét, szörnyű mód haragszik, azután elindult.

Hogy hová, azt maga sem tudta; de fölösleges is lett volna tudnia. Hiszen Kercseligettről négy út vezet kifelé s jóllehet minden út ősrégi hagyomány szerint Rómába vezet, az elsőn mindjárt Szent-Erzsébetre jutott. Azontúl pedig sokkal nagyobb a világ, hogy sem egy

olyan életrevaló ficzkó, mint ő, ne boldogulhatna rajta.

Ott van teszem, mindjárt Buzsák, Misztótfalu, a melyik már nagyon a világhoz tartozhatik, mert van oláh pópája, kálvinista temploma, pápista haranglába. Azt hiszem, fölösleges is említenem, hogy itt az első körtefát megmászta, hogy a nagy császárkörtektől megkopaszthassa, s talán az is magától értetődik, hogy ezért a tulajdonos jól elnadrágolta. Hanem ez nem tesz semmit; eltűrt ő már ennél nagyobbakat — gondolta — s valószínűleg ki is fog állani még különbeket.

Hogy messze ne menjek, az is elég szellemes cselekedet volt, hogy az oláh pópának a leányát megakartta szöktetni, (megjegyzendő, hogy a fiu 13 éves volt, de a leány már megütötte a 14-et) s éjnek idején betoppant hozzá, hogy induljon útra, természetesen az apja erszényével. A leány a milyen romantikus delnő volt, utána ment volna a gyerkőcnek, hanem a papa észrevette a dolgot. Ez azután a subancz Don Juannak adósa maradni szellemesség dolgában s olyan formán ítelt salamoni bölcsességgel, hogy a leánynak egy heti szobaaristomot

adott, a gavallért pedig arra az egy hétre ott tartotta istállót tisztogatni.

Hanem a kísérlet nem egészen úgy sült el, amint azt a praktikus pater familias kiészelte: az ifur már a második éjjel megszökött, ezuttal nem a leánynyal, hanem, hogy praktika dolgában apósán is túl tegyen, a tiszteletes úr háts lovával.

Ennyi zseniáltság előtt, a pópa bizony meghajolhatott volna; csak hogy fogékony lelkesülő kebleket az oláh pópáknál hiába kerestünk, s így ne tessék csodálkozni, hogy ez is, a többivel egy huron pendülve, mozgósította esendőséget az ő háts lova érdekében.

A zsandárok könnyen kézre is kerítették volna az ipszét, ha az eléjük megy és elfogatja magát; hanem a kötni való, e helyett kereket oldott és hetedhét országban (érts másfél falu) túljárt, mire üldözni kezdték.

A lovát persze a legelső vásáron eladta, s annak a gazdag bánati kereskedőnek, aki megvette, fizetés közben az erszényét ellopta; mikor aztán a kárvallott kerestette őt, s maga akarta nyomára vezetni a fogdmegeket, a ficzkó nagyhirtelen oda állt az út mellé s arcát olyan

mely még nincs is meg, még más és más módok fölött: is gondolkozni s főképp a szőlőmivelés visszaállításának — igaz, hogy nehéz — kérdését igyekezzenek megoldani. A dohánygyár nem teljes kárpótlás az elvesztett szőlőért: adják vissza a népnek a szőlőjét, a melyhez hozzánt; mert higgyék el, hogy a mi szőlőmivelő köznépből soha sem fognak gyári munkást gyártani.

A függetlenségi párt és a jövő évi választások. A függetlenségi és 48-as pártkör Irányi elnöklété alatt értekezletet tartott, melyen a képviselőválasztások kérdésében a párt a következő határozatokban állapodott meg:

1. A függetlenségi és 48-as párt vidéki tagjai a központ nevében az elnök által hová-előbb fölhívandók, hogy a bekövetkezendő általános képviselőválasztásokra való tekintettel haladéknélkül szervezkedjenek; a megtörtént szervezkedésről a központot értesíteni szivesek legyenek, és ha netalán szervezkedés elősegítése végett a központból valakit kiküldeni óhajtanak, az iránti kívánságukat idejekorán nyilvánítsuk.

2. A központ még a folyó október hóban tartandó értekezleten megfogván állapítani a választásoknál a többi ellenzéki pártok illetőleg árnyalatok irányában követendő magatartását: fölkéri vidéki elvtársait, hogy ezen elhatározást bevárni s addig az említett pártok s illetőleg árnyalatokkal semminemű egyezkedésbe bocsátkozni ne méltóztassanak.

3. Hogy a párt elvárja minden tagjától, miszerint a végrehajtó bizottság fökeresésére a pártnak országszerte leendő szervezésében buzgón közreműködni fog.

A családi jog tervezete. Az igazságügyminiszteriumban e héten összeült a családi jog megvitatására egybehívott tanácskozmány. Az értekezlet alkalmából a Jogi Szemle a következő adatokat közli:

A házasság kötésének föltételei azonosok a maiakkal; a cultus disparitása azonban megszűnik házassági akadálynak lenni, a keresztények is köthetnek házasságot a polgári hatóság előtt (szükségbeli polgári házasság). A katolikus házasság felbontatlanságát a tervezet respektálja, de megengedi, hogy vegyes házasságoknál a nem katolikus házastársra nézve a köteléket felbontásák (ugy mint ma). A válóperek bíróságairól a tervezetben nincs intézkedés. A házassági vagyoni jog tekintetében a mai állapotot fogadta el a tervezet, mely föntartja a közszerezmény és a női külön vagyoni intézményét. Kimondja, hogy a gyermek nem követelhet hozományt szülőjétől; megengedi a hozomány biztosítását a házasság tartama alatt, ha veszélyeztetése ki lesz mutatva. Az anyakönyvvezetés a felekezetek

feladata. A fugetlermek ek atyjuk, a leánygyermek ek anyjuk) vallását követik. A törvénytelen gyermekek tartása iránt (a gyermek 12. éveig) a természetes atyát nem az aya hanem e célra kirendelt gondnok perelheti, a ki a természetes atyával az árvaszék jóváhagyása mellett egyezséget is köthet. A exceptio plurium concubentium meg van engedve. Az örökbefogadás a bíróságok hatáskörébe tartozik. A tervezet az atyai hatalom mellett ismeri az anyai hatalom fogalmát, az anyának jogosultságával gyám kirendelésére.

HIREK.

— **(Dohánygyárat Pécsnek.)** Hétfőn délelőttre a főispán rendkívüli közgyűlést hívott egybe a város gyűléstermébe. A tárgy az általunk s a helyi lapokban egyöntetlennel fölvetett dohánygyár kérdése volt, melyet a pécsi keresk. és iparkamara már 1883-ban fölvetett; de akkor a miniszter nem találta az időt alkalmasnak. Nos hát ez az „alkalmas idő“ nagyon hamar elérkezett. A bizottsági tagok tekintélyes számmal jelentek meg a gyűlésen, a milyen nem minden alkalommal gyűlik össze. A sajtó révén kibocsátott szó tehát eltalált oda, a hova szánva volt. A gyűlést a főispán azzal nyitotta meg, hogy itt is megemlékezett a rosenthali merényletről, s azt indítványozta, hogy a város ragaszkodásának kifejezésére ezt az alkalmat is ragadja meg s a kellő úton juttassa el hódoló üdvözlését a királyhoz. A közgyűlés helyesléssel fogadta az indítványt, s a főispán az egyedüli tárgyra térve, néhány szóval megvilágította a helyzetet. Tudomására hozta t. i. a közgyűlésnek, hogy a pénzügyi kormány a phylloxera által kipusztított vidékeken 3 dohánygyárat kíván fölláttítani, hogy a veszteséget némileg pótolja. Az ország két vidéke már ígéretet bír: Nagy-Várad, mely az Érmellék kiváló bortermő vidék mellett a legjelentősebb város, aztán Sátoralja-Ujhely, mely maga is jelentékeny szőlőmivelő vidék. (Tudomásunk szerint legújában Ó-Buda szintén petícionált a miniszternél. — A szerk.) A viszonyokat mérlegelve a harmadik dohánygyárra legtöbb igényt tarthat Pécs és Baranyamegye. Itt van a legnagyobb veszteség, mert itt a veszedelem tönkre tevén a talajt, melybe a város gyökerét verte, tönkre teszi a népet, ezzel a kereskedelmet, ipart stb. — A főispán ezután fölolvastatta a tanács előterjesztését, mely odaadással s kimerítőleg foglalkozva az ügygyel az adatok és argumentumok egész halmazával mutatja ki, hogy Pécs és közvetlen környéke — ez a par excellence bortermelő vidék — egyike a legsujtottabbaknak, s ha az állam némileg segíteni akar, úgy ezt a vidéket nem szabad figyelmen kívül hagynia. Az általános bevezetés után, melyben az egész ország jelenlegi szőlőviszonyait világítja meg számadatokkal, áttér az előterjesztés Baranyára, melynek szőlőmivelési statisztikai adatait Pestmegyéével, az ország-

nak e legnagyobb szőlővidékével hasonlítja össze. Pestmegyében 1886-ban művelés alatt állott 69,191 kat. hold, melyen az évi termés értéke 5.105,776 frt. — Baranyában ugyanekkor 45,321 kat. holdon 5.773,086 frt értékű termés volt. — 1887-ben Pestmegyében 67,306 kat. hold állott művelés alatt s a termés értéke 3.593,625 frt volt. — Ugyanekkor Baranyában csak 45,194 kat. h. állott művelés alatt s 4.898,189 frt volt az évi termés értéke. — 1888-ban Pestmegyében 63.967 kat. holdnyi terület 2.922,786 frt értékű termést adott, míg Baranyában 45,173 kat. holdon is még mindig 3.727,962 frt értékű bor termett. Ezek az adatok világos bizonyítékai, hogy Baranyamegye és városunk az országnak legjelentékenyebb bortermő vidéke, mely az országban a legnagyobb borkereskedelem központjává lett s következésképp a phylloxera itt műveli a legborzasztóbb pusztítást, mert itt semmisít meg világhírű fajborokat, s oly hegyi területek jövedelmezőségét szünteti meg beláthatatlan időre, mely területek más gazdasági célokra csak elenyésző csekély mértékben lesznek használhatók, míg a legnagyobb rész a megélhetésre, közvagyon gyarapítására meg éppen nem fog képezhetni alapot, mivel a tökepenz-hiány miatt az amerikai alanyra való ojtás útján való szőlőmivelés csak messze jövőnek képezi reményét, tán csak utopiáját. A jelentés aztán városunk szőlőviszonyait ismerteti. Pécs szőlőterülete 2003 kat. hold; ebből károsult egyharmad részben 446, kétharmad részben 934 hold; tehát csak 623 kat. h. vétetett a folyó évben olyanak, mely adóleírás tárgyát nem képezi, habár nem titok, hogy ezek is már úgy szólván a kérész élet hosszúságára számíthatnak. Ha már most az átlagos termést kat. holdként csak 20 hektoliterre tesszük, egy hektoliter árát pedig csak 15 frtra becsljük, látható, hogy a 2003 hold szőlőterületnek mindinkább nagyobbodó elpusztulása az 500.000 frt évi veszteséget is jóval meghaladja. Már most hova forduljon ez a szőlőmivelő kontingens? Gyári iparunk nincs, a bányákat és a Zsolnay-féle gyárat kivéve, melyekben azonban ez a mi népünk vajmi kevés foglalkozást nyerhet. Az állam legközvetlenebb fiskális érdeke is úgy kívánja, hogy valami módon segítsen ezen a vidéken, mert a veszteség nemcsak a fogyasztási adó és regále révén, hanem az általános adóképeség tekintetében is az állami kincstárt sújtja. Hivatkozik aztán a jelentés a megye és város missiójára, a Dunántúlon kivívott tekintélyére, a mi azonban a pusztulással mind elesik s városunk és megyénk nemsokára azon szomorú statisztika nagy pozícióját fogja képezni, mely eddig csak a fölvidéken Amerikának és a szomszéd államoknak a kivándorlás útján — nemzetünkre pótolhatatlan annyi áldozatot nyújtott. Az állam dohánygyárak fölláttításával kíván segíteni a bajon, erre nézve tehát az előterjesztés kimutatja, hogy a mi vidékünk kiválóan alkalmas erre, sőt a közérdek is megkívánja, hogy e vidéken dohánygyár állíttassék föl. Mert habár megyénkben ez idő szerint csak 3 községnek

pompásan eltorzította, a Miatyánkot olyan vonatott hangon mormogta, hogy az a kereskedő szentül koldusnak nézte s egy krajczárt is dobott még abba a kopott kalapba, a minek a bélése alatt az ő százasai szenderegtek.

Ilyen kitérő kezdetnek csak az lehetett méltó folytatása, hogy a bodoni uraságnak, ki halálosan megsértette őt avval, hogy parkjából, a hol éppen a legszebb rózsákat tépdeste le, kidobatta, — az évi gabonáját fölgyjuttotta s circiter százezer forintocská érőt égetett el belőle.

Pihenőtől az ilyen nagy szellemi erőfeszítéssel járó munkák közt ráért apróbb galibákat is csinálni: kiváló ellenszenve volt az ép ablaküvegek iránt, éjjelenként nem röstelve a fardtságot fél utczáét beverni.

De ez a rabló vezérekedés csak egy Jókai-regényben tarthat sokáig így, ő pedig határozott ellenlábasa volt Jókainak, mint már említém; önként értetődik tehát, hogy végre is nyakon csipték éppen akkor, mikor egy libának tekerte ki a nyakát, a mi nehezen lehetett az övé, mert a falu kurátora, ez a szavahihető ember is jogot formált hozzá.

A suhancz Aszódra került, a hol internátusuk van azoknak a hazai bimbóknak, a kikből legtöbb esetben akasztófa virág szokott kivirulni.

Szökni csak kétszer próbált meg, hanem a fölügyelővel annál többször veszett össze. Kompanistái meghajolva szellemi fönsőbbsege előtt, egyhangulag disz-elnökké választották minden strikli elkövetésénél, s ő, dicséretére legyen mondva, a várakozásnak fényesen megfelelt.

Végre is megelégték sokoldalú működését, s mint teljesen javíthatlant kiküldték.

Mielőtt elbocsátották volna, a fölügyelő kenetteljes beszédet intézett hozzá a becsület útjáról, melyet sohasem szabad elhagyni, s a munka magasztosságáról; s ez ováció bizonyosan élénk visszhangra lelt volna keblében, ha ráhallgatott volna. De nagyon is el volt foglalva avval a nagy művelettel, hogy beszéd közben a fölügyelő úr kabátját odaszögezzé a székhez, lábait pedig összehurkolja az asztal lábaihoz.

Künn a nagy világban persze kenyér után kellett látnia, s mivel hamarjában kitekerni

való nyaku libákat nem talált, beszegődött egy korcsmároshoz csapos-legénynek.

A korcsmáros két hétre rá meghalt s a vizsgálat sokáig húzódott a fölött, hogy csak a csapos-legény maga, vagy a szép fiatal korcsmárosné is bűnös-e a dologban.

Persze meg nem lehetett tudni semmit, s bizonyítékok hiányában fölmentették — mind a kettőt.

Ezek aztán meglepetéstükben nem tudtak mást csinálni, minthogy egymásba akadtak s férj és feleség lettek.

Már tudniillik a csapos-legény a férj, a korcsmárosné a feleség.

Mikor ebből a családi kettősből már trió és kvartet lett s kis orgona-sipok simultak a házaspárhoz, akkor holmi legközelebb kiderülő orgazdaság erénye miatt egész pereputyával fölkerekedett, — s minálunk települt meg.

Tette pedig azt nagyon bölcsen; mivel hogy újságot mi nálunk nem olvas senki, a világ eseményei közül pedig csak arról veszünk tudomást, hogy hogyan kel a buza Dom-bóvárótt, meg hogy ez a fránya idei nyár csak-

van dohánytermelési engedélye, a múltban nagyon is másképp volt, miután a jövedéki kezelésben még mindig szerepel névleg a törököktől származott „pécsi dohány“-levélfaj. De meg a megyénkkel és városunkkal élénk forgalmi viszonyban levő Somogyban már 15, Tolnában pedig 33 község foglalkozik dohánytermeléssel, s évenként 3—3 havi költséges működéssel Barscon, Szulokon, Faddon és Tolnában váltatik be 12—15,000 met. mázsa évi 200—250,000 frtért. Ha azonban Zala és Sopron is hozzávételük, a termelés évi 25,000 m.-mázsa lesz s ez elég alap arra, hogy itt dohánygyár létesíttessék, mi által megszűnnék azon anomália, hogy éppen a kiváló dohánytermelő vidék Fiuméből és Temesvárról (!) legyen kénytelen dohányszükségletét beszerezni. Pécs város alkalmas tér a gyári iparra, mutatják a kisebb iparos-gyárak s a hatalmas Zsolnay-féle gyár; a munkaerő itt átlag nem drága, különösen a női munka olcsó. A gyárat mindenesetre a városban kell fölállítani, mert a város a munkakeresők menedékhelye. — A tanácsnak e jól megokolt jelentését a közgyűlés egész terjedelmében magáévá tette s azt határozta, hogy ennek értelmében memorandum készíttendő, melyet küldöttség nyújtson át a pénzügyminiszternek. Hogy a küldöttség mikor menjen a miniszterhez, erre nézve a főispán kijelentette, hogy a gyűlés után nyomban kérelmet intéz magához a pénzügyminiszterhez, hogy ő határozza meg, mikor fogadja a város küldöttségét, melybe még a megyét és a kereskedelmi és iparkamarát is bele kell vonni. A küldöttség egyúttal a kereskedelmi miniszternél is fog tisztelegni, kérvén a keresk. kamara által már oly gyakran sürgetett kibővítését a pécsi vasúti állomásháznak. A közgyűlés ezeken kívül még elhatározta, hogy Dulánszky Nándor megyés püspökhöz üdvözlő iratot küld nevé napja alkalmából, melyet hétfőn ült meg Budapesten.

— **(Hymen.)** Sey Lajos Baranyavármegye főjegyzője leányát, Szilviát szombaton vezette oltárhoz a belvárosi templomban Rüll János dr. mohácsi községi és tb. járásorvos. Tanuként szerepeltek a menyasszony részéről: Kardos Kálmán főispán és Szily László alispán; a vőlegény részéről: Németh Lipót ügyvéd és Materényi János mohácsi járásbíró. — Thassy Elemér somogyvármegyei nagybirtokos jegyet váltott nádosai Nádosy Etelka kisasszonnyal, Nádosy Kálmán kir. tanácsos és földbirtokos leányával. — E hó 18-án tartotta esküvőjét Kemsén Csukás Zoltán iparos Weigert Irma kisasszonnyal. Tanuk voltak: Mészáros Gyula káptalan uradalmi gazdatiszt és Berki József zaláti ref. lelkész.

— **(Rassovszky Julián)** volt baranyamegyei joggyakornok a f. hó 15-én tartott tolnamegyei közgyűlésen egyhangulag szegszárd-járási szolgabíróvá megválasztott.

— **(Elhalasztott jogász-tánczestély.)** A már szétküldött meghívók szerint az első jogász-tánczestélynek november hó 5-dikén

kellett volna végbe menni. Minthogy azonban nem várt akadályok jöttek közbe, a rendezőbizottság ez uton is tudomására hozza a közönségnek, hogy a tánczestély nem november 5-én, hanem november 14-én fogja megtartani a „Hattyu“ termekben. Ezt különben a rendezőbizottság még külön is tudomására hozza mindazoknak, a kiknek már a meghívókat megküldötték.

— **(Kinevezés.)** A pénzügyminiszter De Cleve Ignác pénzügyi fogalmazó gyakornokjelöltet az itteni pénzügyigazgatósághoz fogalmazó gyakornokká nevezte ki.

— **(A pécsi korcsolyázók egylete)** vasárnap d. u. 3 órakor akarta évi rendező közgyűlését megtartani a pécsi nemzeti kaszinó-egyesület nagytermében. Ez azonban abban maradt, mivel nemcsak a rendező, hanem még a választmányi tagok jó része is távol maradt. Az alapszabályok értelmében pedig csak akkor tartható meg a gyűlés, ha a választmányi tagokon kívül még 10 rendező tag is jelen van. A vasárnapi szép felhőtlen ég inkább a szabadba csalta az embereket s így nem csoda, hogy e szép nyár-őszi délutánon még a választmányi tagok is megfélekedtek a korcsolyáról. Fekete Mihály elnök a közgyűlés napjára jövő vasárnapot, azaz f. hó 25-ét tűzte ki, mely napon d. u. 3 órakor hihetőleg már megtarthatja az egylet közgyűlését, ha arra a tagok minél nagyobb számban megjelennek.

— **(Áthelyezés.)** A pécsi posta- és táviratigazgató Steierlein Géza segédtitkár a mohácsi posta- és távirat-hivatalhoz helyezte át.

— **(Megjöttek a fiúk Boszniából.)** Az 52. gy.-ezredhez tartozó 3 ik zászlóalj, mely Thour alezredes parancsnoksága alatt már három éve állomásozott Serajevóban, vasárnap délután 4 óra tájban visszaérkezett Pécsre. A külön katonai vonat elé az ezred s más csapatok tisztikara ment le az állomásházhoz, ahol az érkező zászlóaljat a katonai zenekar harsány indulókkal fogadta. A zászlóaljat egyelőre, míg a Littke-kaszárnya alatt az új kaszárnya elkészül, különféle bérházakban helyezik el.

— **(A „Pécsi Dalárda“ jubileumára)** mint említettük, Majláthné zászlóanyát is meghívják, ki a daloskör elnökehez intézett levelében jelezte, hogy jövő hétfőn délután 4 órakor fogadja Pécsen a daloskör küldöttségét.

— **(A megyebizottsági tagok számának újból való megállapítását)** s a közig. választókerületek újabb beosztását rendezte el a belügyminiszter a törvényhatóságokról szóló törvény értelmében, mely szerint ez az általános népszámlálást követő esztendőben viendő keresztül. Ez a minapi közgyűlésen meg is történt. A népszámlálás szerint Baranyában a lakosok száma 287.653, ehhez képest a törvényhatósági bizottság tagjainak számát — a törvény szerint minden 500 lélekre egyet számítva —

kedett karakterű egyének ellen; a plébánost váltig ösztökölte, hogy dörögjön egy kicsit a prédikáló székről is a romlott erkölcsök ellen: úgy, hogy a falu apraja-nagyja végre is elkezdte hinni, hogy az öreg valami földi szent, a kit halála napján — a la Illés prófeta — tizes szekéren ragadnak föl a mennybe, hogy ott élvezze a megérdemelt örök üdvösséget.

Arról meg vagyok részemről is győződve, hogy a temetésén akkora parádét csapnak, hogy az uraságén se különbet, s a ravatalát egy vén asszony se hagyja siratlanul: de bizony arról is, hogy akkorát még nem káromkodtak senki fiára a temetése után, mint a mekkorát erre fognak káromkodni a falumbeliek, mikor már elföldelték, s a birói hivatalt majd át akarja venni az előjáróság. Mert a község ládjában találni fognak ugyan egy csomó határozatot a csirkefogók, csalók és tolvajok ellen, hanem pénzt — azt egy fiát sem. Hja, az öreg megtette a köteletségét; ő egyre-másra figyelmeztette a községet, hogy üldözze a gonoszt, vigyázzon a tolvajokra; de mikor azok még a birói székbe ültetik — a legnagyobb tolvajt. Indigó-pinty.

576-ban kellett megállapítani. Ezek fele, vagyis 288, virilista, a másik 288 pedig választott tag lesz. Így a mostani állapothoz képest 52-vel szaporodott a megyebizottsági tagok száma — nem számítván ide a szavazati joggal bíró tisztviselőket. A választási joggal bírók száma a megyében — az 1892-ik évre — 23.935; a megye pedig 59 közig. választókerületre osztott be, melyek a következők: a pécsi járásban: Hosszúhetény (257 választóval — önálló kerület, választ 3 biz. tagot), Somogy (432 v. — 5 b. t.), Rác-Petre (371 v. — 4 b. t.), Szalánta (428 v. — 5 b. t.), Püsp.-Bogád (419 v. — 6 b. t.), Garé (351 v. — 4 b. t.), Egerágh (444 v. — 5 b. t.), Pellérd (526 v. — 7 b. t.), Patacs (463 v. — 6 b. t.); összesen 3691 vál. 45 biz. taggal. A siklósi járásban: Siklós (354 v. — önálló, 4 b. t.), Beremend (333 v. — 4 b. t.), N.-Harsány (366 v. — 4 b. t.), Harkány (394 v. — 5 b. t.), N.-Tótfalu (326 v. — 4 b. t.), Gyüd (368 v. — 4 b. t.), Kovácsida (227 v. — 3 b. t.), Kémes (371 v. — 4 b. t.), Vaiszló (479 v. — 6 b. t.); összesen 3218 vál. 38 biz. taggal. A baranyari járásban: Baán (376 v. — 4 b. t.), Baranyavár (341 v. — 4 b. t.), Hg.-Szőlős (475 v. — 5 b. t.), Csúza (424 v. — 5 b. t.), Dárda (574 v. — 7 b. t.), Villány (330 v. — 4 b. t.), M.-Bóly (326 v. — 4 b. t.), Belye (491 v. — 6 b. t.); összesen 3337 vál. — 39 biz. taggal. A mohácsi járásban: Mohács, mely maga 3 kerületre van osztva, összesen 1308 választóval bír és 16 b. tagot küld, Dunaszekcső (518 v. — külön önálló, 6 biz. tag), Lancsuk (537 v. — 6 b. t.), Dályok (355 v. — 4 b. t.), Maiss (222 v. — 3 b. t.), Somberek (210 v. — önálló, 3 b. t.), N.-Bóly (520 v. — 7 b. t.); összesen 3668 v. — 45 b. taggal. A pécsvárad-i járásban: Pécs várad (217 v. önálló, 3 b. t.), Berkesd (530 v. — 7 b. t.), Himesház (384 v. — 4 b. t.), Bozsok (500 v. — 6 b. t.), R.-Mecske (316 v. — 4 b. t.), Szederkény (201 v. — 2 b. t.), Hidasd (450 v. — 5 b. t.); összesen 2598 v. — 31 b. taggal. A hegyháti járásban: M. Szék (518 v. — 6 b. t.), Mágocs (290 v. — önálló, 3 b. t.), Kapos-Szekcső (427 v. — 5 b. t.), Szászvár (516 v. — 6 b. t.), F.-Mindsezent (399 v. — 5 b. t.), Abaliget (345 v. — 4 b. t.), R.-Kozár (597 v. — 7 b. t.), Sásd (281 v. — 7 b. t.), Jenő (297 v. — 4 b. t.); összesen 3665 v. — 44 b. taggal. A szt.-lőrinczi járásban: Szt.-Lőrincz (592 v. — 7 b. t.), Nagy-Peterd (513 v. — 6 b. t.), Baksa (395 v. — 5 b. t.), Bükköd (490 v. — 6 b. t.), Sellye (378 v. — 5 b. t.), Oszró (376 v. — 5 b. t.), Bicsérd (549 v. — 6 b. t.), M.-Mecske (465 v. — 6 b. t.); összesen 3758 v. — 46 b. taggal.

— **(Változás a mohácsi pécsi vasut menetrendjében.)** A személyhajók járásának változásával a vasúti tiszteigazgatóság megszüntette az eddig Mohácsról este 8 óra 6 perccor Pécsre induló 13/5. sz. és a Pécsről d. u. 2 ó. 55 p.-kor Mohácsra menő 52. sz. helyi vonatok közlekedését.

— **(A magánvizvezetőket óhajtók jelentkezése.)** Eddig azok, akik lakásukba a vízvezetőket bevezetni óhajtották, csak elvileg jelentették be a hozzájárulásukat. Ilyen volt a tegnapi napig 692. Most már — miután a vízbérkulcs megállapítása s egyéb körülmények részletes adatok beszolgáltatását kívánják — a mérnöki hivatal rendező bejelentő ivateket bocsájt ki a magánvezetőek számára. Ilyen bejelentési ivatek kaphatók a mérnöki hivatalban vagy bármely vállalkozónál, a kik magánvezetőek elkészítésével foglalkoznak. E bejelentési ivre — az ott kitett kérdőpontok kitöltése által — rávezeti a háztulajdonos a vízbér alapját képező adatokat mint pl. az adóbevallásnál. Aztán akár pécsi vállalkozóval, akár Zellerinnel — ki szintén elvállalja a magánvezetőek elkészítését — vázlatrajzot készíttet a magánvezetőket óhajtó; ezt a tervet két példányban a bejelentő ivvel együtt beadja a mérnöki hivatalhoz. Ez átvizsgálja a tervet s ha jó, megadja az engedélyt. Mikor a vezeték készen áll, a tulajdonos vagy a vállalkozó ezt bejelenti szóbelileg a mérnöki hivatalnál s kéri a csatlakozást a fővezetékkel. A mérnöki hivatal kimegy, megvizsgálja a vezetékét, nyomási próba alá veszi s ha beváll, elrendeli Zellerinnel az utcai csatlakozást. A kinek a házában már van vízvezeték, az szintén köteles a bejelentő ivet kitölteni s a megfelelő rovatban megjelyezni, hogy azt föntartani kívánja; s ő is mint az új vezeték, a régi vezeték vázlatraj-

nyugyan azt jelenti-e, hogy kiút a télen a muszka háboru: hát mi bizony nem igen tudtuk az ő viharos előéletét, s talán a megugrott chilei elnök ő kegyelmességét se fogadtuk volna olyan szívesen, mint őt.

*

Két év előtt találkoztam utoljára vele. Akkor már egészen ősz volt. A faluban azt mondták, hogy érdemesebben őszült meg. Birája a községnek, elnöke az iskolaszéknek, tagja a polgári olvasóköri igazgató választmányának, meg még tudja isten, mi minden nem.

Mikor végig ment az utcán minden ember kitért előle s tisztességtudóan megstüvegelte; ha szó volt valami nagyon derék, becsületes emberről, a falusiak mindjárt őt hozták föl például.

Az öreg el ellátogatott az iskolába, s ott sohase mulasztotta el a gyerekeknek egy sort prédikálni a szigorú erkölcsről és becsületességről, a mi fölött a tuskók ugyan illő pietással nagyokat ásitottak, hanem azért a tekintély fönn volt tartva.

A községi ülésekben ő volt az, aki legjobban kikelt a csirkefogók és más ilyen emel-

zát köteles 2 pldban a bejelentő ivhez csatolni, Az ilyen vezeték is kipróbálja a mérnöki hivatal. A vízbérkules megállapítására máris készítik a számításokat, melyeket kiegészítenek a beérkező bejelentési ivék alapján. A kules olyanszerű lesz, hogy aszerint bárki is maga kiszámíthatja a házára eső vízbért.

— **(Halálozás.)** Idősb Erőssy József, ifj. Erőssy József pécsi ügyvéd édesatyja, e hó 19-én, 77 éves korában, hazasságának 50-ik évében, szélhűdés következtében hirtelen elhunyt. — Endrődy Ilonka e hó 20-án 7 éves korában elhunyt Pécsen a városi kórházban.

— **(Utonálló cigányok.)** Schmidt Nándor mágoesi lakos Pal József nevű kocsisával múlt szerdán este Pécsről hazafelé utazott. A mint az országútnak Mánfa és Pécsvárad felé elágazásához közeledtek, az elágazásnál álló kereszt mellett három sötét alakot vettek észre; de a mint közelebb értek a keresztbe, a három alak — mintha a föld nyelte volna el őket — eltűnt, s a kereszt mellett elhaladva senkit sem láttak. Az utasokban gyanút támasztott ez a föltűnő jelenség; Schmidt a keresztől mintegy 60 lépésnyire visszatekintett s meglepetve látta, hogy egy cigány kapaszkodik a kocsi hátuljába, s utána még két cigány tart a kocsi felé. Schmidt kemény hangon rájuk rivált, a kocsi pedig a lovak közé csapva elvágatott. A cigányok látva, hogy hasztalan követnék a menekülőket, neki estek egy kórakásnak s káromkodva közönségre röpítettek a kocsi után. Szép közbiztonság a város közvetlen közelében!

— **(Esküdtzéki tárgyalás)** lesz a jövő hó 10-én Pécsen, a már egy ízben tárgyalta Schamorzil Mária szakcsi postamesternek Hornyik János tanító ellen indított sajtóperében.

— **(Az irgalmasrendiek új bérháza)** teljesen elkészült s szombaton adta át Schlauch építész a rendnek. Az építómestereknél közreműködtek az épület emelésénél: Kindl Ferenc lakatos, Hoffmann Lajos asztalos, Hillebrandt Ferenc bádogos, Buday Béla festő, Csonka Ács és Burghardt ügyes.

— **(Ellenség helyett a barátját.)** E hó 14-dikén Pogány községben Dragovátz Illia és Radics Mátyás földmivelők késő estig a szőlőben mulattak ifj. Tóth Józseffel, a kivel heves szóváltásba elegyedtek. A szóváltásnak az lett vége, hogy ifju Tóth Józsefet erősen ütlegetni kezdték, sőt késekkel is fenyegettek. Tóth látván, hogy ott élete forog kockán, haza felé indult. Utközben azonban észrevette, hogy ketten követik őt, kiket a homályban ellenségeinek vélt, az a gondolata támadt, hogy azok őt valószínűleg meggyilkolni akarják. Hazaérvén, befutott lakására, s ott egy nagy konyhakést vett kezébe, melylyel a kiint álló két egyénnek rontott, kik közül az egyiknek mellébe dőfte a kést, ki nyomban élettelenül rogyott össze. A haragtól elvakított Tóth a holttestet a közeli árokba dobta, s azután nyugalomra tért. Másnap azután szívzaggató jajgatás között vette észre, hogy ő nem az élete ellen törő ellenségét, hanem jóbarátját Horváth Józsefet ölte meg. A vizsgálatot nyomban elrendelték ellene, mely most folyik a helybeli kir. törvényszéknél.

— **(Difteritisz Siklóson.)** Siklóson a gyermekek közt kitért a ronszó toroklob. Már több haláleset történt, miért az izraelita és református népiskolát még a múlt héten bezárták. A főszolgabíró pedig figyelmeztette a szülőket, hogy gyermekeiket lehetőleg otthon tartsák, betegedés esetén rögtön orvost hívassanak s temetés alkalmával ne vigyék magukkal a gyermekeket. Betiltotta továbbá a szokásos halotti torok megtartását is.

— **(Papi gyűlés Babarczon.)** A mohácsi róm. kath. egyházközség e hó 15-én tartotta meg rendes őszi gyűlését Babarczon. Ugyanez alkalommal iktatta be hivatalába a kerületnek a püspök által újonnan kinevezett esperesét: Eberling Mátyás babarcsi plébánost. Az esperes a gyűlés megnyitása után meleg hangon emlékezett meg Rónay Sándor prépostról, ki 15 évig vezette a kerület ügyeit, s paptársai nevében sajnálkozását fejezte ki a prépostnál a kerületből való távozása fölött. A gyűlést gazdag lakoma követte az esperes vendégszerető hazában, melyen a kerület tagjain kívül részt vettek: Waldfogel Károly dr., Streicher József, Holndonner Ferenc plébánosok; Kozáry Gyula, Kirschanek Ödön, Bereczk János káplánok; Trixler főszolgabíró, Visy La-

jos kir. közjegyző, Varga Alajos ügyvéd stb. Lakoma alatt fölemelkedett Trixler főszolgabíró s lelkes beszédben éltette a kerület vezetőjét, az új esperest, hangoztatva a papok és világiak közti egyetértést s a nép jólétének emelésén való együttes fáradozásukat. A szép beszéd a jelenlevők közt élénk visszhangra talált.

— **(Ragadós szájs- és körömfájás.)**

A siklósi járás Terehegy községében, továbbá az eperjesi és almási pusztákon kitért a ragadós szájs- és körömfájás. — Külkeden megszűnt a járvány, miért az alispán a zárlatot föloldotta.

— **(A vörhenyjárvány Somogyban.)** Somogy megyében rendkívül heves és veszélyes vörhenyjárvány pusztult. Leghevesebb a járvány Báté, Bérki, Szent-Balázs, Kapos-Keresztúr, Kapos-Füred és Magyar Egres községekben. De sehol annyi áldozatot nem szedett, mint Kis-kovácsi községben, hol minden hat éven aluli gyermek meghalt. Itt tehát majd megtörténik az a szomorú eset, hogy annak idején hat évig nem lesz újonczállítás. A járvány terjedését nagy mértékben elősegíti a nép indolens, közönyös viselkedése a bajjal szemben s a hiányos egészségügyi szolgálat.

— **(Paraszt-dráma.)** Örökös viszályban élt a feleségével Szalai Antal baksai lakos. A viszálynak az asszony lehetett az oka, mert — úgy látszik ő is a jövőről ormánysági menyecske közül való lévén — kikapósságra vetemedett, a miért az ura természetesen illő dorgatoriumokban részesítette a hűtelen asszonyt, sőt múlt szerdán el is kergette a háztól. Mikor aztán a családi élet földülője kűnn volt a házból, Szalai Antal beszólt a szomszédhoz, hogy ő búcsúzik, mert válni készül nemcsak az asszonytól, hanem az élettől is. Aztán bezárkózott szobájába és beretvával elvágta a torkát. Nevezetes a dologban, hogy bár a szomszédok tudták, mit csinál Szalai Antal, senki sem avatkozott a dolgába, sőt még azután sem ment senki orvosi segélyért, habár a halállal tusakodónak sok nézője akadt. Ennyire kivészett a baksaiakból az emberbaráti érzés, ennyire megkövült bennük a szív s vált rűt közönynyé, mely látványosságnak tartja a szerencsétlen öngyilkos halálvergődését s nyugodtan nézi, mint adja ki az a boldogtalan ember a lelkét.

— **(Kivándorlók nyomorusága.)**

Szapáry Gyula gróf miniszterelnök, mint belügyminiszter, valamenyi törvényhatóságnak megküldte a pyreus-athéneiecs. és kir. osztrak-magyar ügynökségnek a külügyminiszter közvetítésével hozzá juttatott jelentését, mely a Magyarországból Görögországba vándorló munkások helyzetét fölülte szomorú színben tünteti föl. A munkások, kik azon reményben vándorolnak Görögországba, hogy ott a közmunkálatoknál alkalmazást és állandó keresetet kapnak, csakhamar kiábrándulnak és hosszas, sikertelen munkakeresés és várakozás közben pénzükből kifogyva, mindenféle nélkülözéseknek vannak kitéve, míg végre a konzulátus segélyével sikerül nekik hazajönni. A belügyminiszter ennél fogva föl hívja a törvényhatóságokat, hogy a netalán Görögországba készülő munkásokat figyelmeztessék, hogy ha csak foglalkozásuk iránt szerződésileg vagy más egyébként biztosítva nincsenek, el ne utazzanak.

— **(A vasárnapi munkaszünet és a kereskedők.)** A munkaszünetről szóló törvény, illetőleg a hozzá csatolt miniszteri rendelet örökös foltozáson megy keresztül. Legutóbb a budapesti kereskedők jártak Baross miniszternél — kérve, hogy a kereskedőkre nézve a munkaszünet csak déli 12 órakor kezdődjék. Baross maga is kijelentette, hogy a törvény némileg csakugyan módosítandó, s hogy a kereskedők kérelmét illetőleg ő is egyetért a kérelmezőkkel. El lehetünk tehát készülvén arra, hogy a rendelet legközelebb az imént említett mód szerint változik meg, hogy aztán ebből kifolyólag nemsokára más érdekeltek újból küldöttéget menesszenek a miniszterhez más változtatásokért, s így lassan az egész törvény — mint a jelen formájában alkalmatlan — abszurdummá legyen. Így van az, mikor odafönt halomra gyártják az előkészítetlen törvényeket, körültekintő előtanulmányok teljes hiányával, s aztán a legszebb, a legnemesebb eszmék pocskéká lesznek, mert nem tudtak nekik kellő alakot adni s ezt nem tudták jól fölöltöztetni, hogy náthát ne kapjon. A szegény vasárnapi munkaszünet is, a mióta a levegőre kieresztették, már

annyt prüszköl, hogy előbb utóbb orrvérzést kap és nyomorultul el fog pusztulni.

— **(A szegény 48-as honvéd segélyezésére)** ismét 5 fnt 20 kr. érkezett be szerkesztőségünkhez egy helybeli tüzeti alkalmazottól a következő érdekes levél kíséretében: „Mélyen tisztelt szerkesztő úr! A „Pécsi Figyelő“ nek szeptember 12-én megjelent számában olvastam egy cikket, melyben tek. szerkesztő úr könyörödományozásra hívja föl a közönséget egy szegény, beteg 48-as honvéd részére. Hogy mennyire hatott reám azon szerencsétlen nyomorgó helyzete, azt leírni képtelen vagyok. Legjobban az fájt, hogy akkor nem segíthettem rajta. Aztán meg azt is gondoltam, hogy hiszen a „Pécsi Figyelő“t számtalan gazdag ember olvassa, a kiknek ha megessék a szívök egy szegényen, könnyen segíthetnek rajta, s így az én csekély adományom semmi sem lesz azokéhoz képest. Szóval: azt hittem, hogy azon szívből fakadó kérelem jószívű adakozókra talál, a kik szívesen fognak segíteni. De később szomorúan tapasztaltam, hogy bizony a tek. szerkesztő úr „falra borsót dobált“; mert a pécsi közönség — úgy látszik — nem érti, mit tesz a szegényeken segíteni. (Tisztelet a kivételeknek!) No de hagyjuk ezt! Mert ezen segíteni úgy sem lehet. A kiből nincs érzés, azt nem lehet könyöröltre bírni a legszebb szavakba foglalt kéréssel sem. Míg elleuben, a kinek helyén van a szíve, annak nem kell sokat beszélni: egy-két szóból megérti, s ha teheti, azonnal segít. Én tehát föltettem magamban, hogy némileg enyhíteni fogom e szegény öreg szenvedését, a ki egykor szeretett hazánkért és szabadságunkért küzdött! A gondolatot tett követte. Ugyanis egy óratartót készítettem, melyet magán-társaságban kilutrittam, s össze is gyűlt öt forint, melyet itt küldök, azon kéréssel, hogy szíveskedjék t. szerkesztő úr azt rendeltetési helyére juttatni. Levelem befejezte után jött ide üzletünkbe T. honvéd huszár őrmester, ki miután megtudta, hogy szegény honvéd részére gyűjtöttem, még húsz krajczárral megtoldotta a begyűlt összeget. Tisztelettel B... Maria.“ Így szól a levél, melyet — a benne foglalt nemes gondolkodásmódot — méltóan találtunk közölni. A beküldött összeget pedig elküldtük a betegségéből ugyan már föllepült, de épp a betegség által mindeneből kifosztott honvédeknek.

— **(Hibaigazítás.)** Lapunk múlt számában a városi költségvetésről szóló közleményben az igazgatási költségek helytelenül 909.137 fnt 42 krral szerepeltek, holott a valóságban azok 90.937 fnt 42 krt tesznek ki.

MŰVÉSZET IRODALOM.

* **Naptárak.** A Pallas részv.-társaság diszes naptáraiból megkaptuk a következőket: 1. A magyar ember naptára 1892. évre. A naptár részen kívül elbeszélésekkel s költeményekkel Jakab Ödön, Mikszáth Kálmán, Benedek Elek és Karczag Vilmostól, az év történetével ezen közkeveltségű naptár rendes krónikásától, továbbá gazdasági tudnivalókkal, adomákkal és számos illusztrációval Ára 30 kr. — 2. Az obsitos. Jó kedvű kalendárium az 1892. esztendőre. A magyar nép mulatságára glédába állította Vitéz Hári János. Az egész naptár csupa jóízű adomákból áll, temérdek képpel díszítve s ára ennek is csak 30 kr. — 3. T a r e z a - n a p t á r. X. évfolyam. Mint mindig, úgy ez evben is rendkívül diszes kiállításban, aranyozott szegélylyel jelent meg s ára 24 kr. — 4. Pallas képes családi naptára Elbeszélésekkel, közhasznú tudnivalóval és czimtárral ellátta Darvas Gábor. Tartalmából különösen kiemeljük a következőket Isten választottjai, svájci történet. A szomszédok Imréje. Az év története. Közhasznú tudnivalók a házi gazdaság köréből, postai szabályok, időmutató, sorsjegyek húzásai, névnapok betűrendben, kamattablák, mértékek és súlyok, menetárak Budapestről a magyar vasutak összes állomásaira. Ez utóbbi rovattal, mely eddig egy magyar naptárban se fordult elő, igen jó szolgálatot tett a naptár szerkesztősége a magyar közönségnek s ha még megemlítjük, hogy ez a naptár is tele van képekkel, akkor a 40 krra szabott ár valóban csekélynek mondható. A naptárak kaphatók minden könyvtárban és könyvkötőnél.

* **Jules Verne összes munkáinak** E i s l e r G. k i a d á s á b a n (Bpest, Andrassy-út

43.) megjelent meglepő, olesó és gyönyörű kiállítású kötetek közül most kaptuk meg a II. kötetet, mely az „Utazás a föld körül 80 nap alatt” című kitűnő regényt tartalmazza. Verne szellemes tollának alkotása élvezetesebb és kedvesebb modorban talán sehol sem nyilvánul annyira mint e műben. Mi e vállalatot nagyon ajánljuk mindenkinek, ki kevés pénzért maradandó becsü könyvet akar szerezni. Ajánljuk az érettebb ifjuság olvasmányául is, mert még szorosán vett ifj. iratok közt is kevés van olyan, mely e szempontból a legszigorúbb kritikát kiállhatná, mint Verne jelen regénye, egyéb munkája is. Ajánlatos e kötetek megszerzése már azért is, mert az egyetlen vállalat, mely Verne összes munkáit egyforma kiállításban, diszes kötetekben, Zempléni P. Gyula jeles fordításában hozza. Az egyes kötet ára füzve 80 kr. diszkötésben 1 frt. 20 kr. Megrendelhető minden hazai könyvkereskedésben.

* **Az átdolgozott „Magyar Lexikon.”** A Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársaság elhatározta, hogy a tulajdonát képező tizenhat kötetes Magyar Lexikont gyökeresen átdolgoztatja s lexikális irodalmunkban még eddig nem ismert körülbelül nyolczszáz ivre terjedő füzetes vállalatban közrebocsátja. Egy év óta folyik az anyaggyűjtés és rendezés szakszerű munkája, mely arra törekszik, hogy az emberi ismeret minden ágára kiterjedő, a szazszret jómval meghaladó czimszó alatt, betűrendben összalított roppant anyag feldolgozásával s közrebocsátásával a magyar közönségre nézve fölszlegessé tegye a külföldi, főként német lexikonokat. Ebez képest első sorban a magyar föld, a magyar nép, a magyar állam, a magyar történelem, a magyar közgazdaság, a magyar ipar és kereskedelem, a magyar tudomány, művészet, irodalom és egyházi élet alkotásainak ismertetését tekintik a vállalat tengelyeinek. Ehez kapcsolják rögtön ama népek szellemi és anyagi viszonyainak ismertetését, melyek nemzetünkre kiváló hatással voltak. A lexikális irodalmunkban eddig nem ismert figyelemmel dolgoztatták föl a hazánkkal sokféle érintkezésben levő Kelet viszonyait s szakszerűség és önállóság dolgában törekedtek versenyre kelni a legjobb német, francia angol, olasz, amerikai lexikonokkal a nyugot, általában világ eseményeinek, szellemi és anyagi adatainak feldolgozásában. Kiváló hazai tudósok és írók teszik elérhetővé azt a czélt, hogy a közönség kellő tájékoztatást kapjon az ismeretek összes körében, s hogy mindenki könnyű szerrel megtalálja a szükséges fölvilágosítást mindama dolgokban, melyek szakfoglalkozása körébe nem tartoznak, s melyeket naponta özőnével vet föl színrre a mindegyre gazdagodó hírlapirodalom. Egy ily kellő terjedelmű, gondal földolgozott Lexikon, minőt a Pallas jelenleg nyújtani ígérkezik, egyúttal azt a nemzeti missziót teljesíti, hogy gátat vet a külföldi, magokkal idegen szellemet árasztó lexikonok beözönlésének. Épen ez idegen, nevezetesen a német Lexikonoknak újabb megjelenő kiadásai, melyek a régi megszokás útján köztünk is hódítanak, vált szükségessé a figyelmeztetés a Pallas készülőben levő nagy Lexikonára. A Pallas Lexikona a jövő 1892-dik év márcziusában indul meg, s hetenkint három ives nagy oktav füzetben megjelenve évenként 156, öt esztendő alatt mintegy nyolczszáz ivben, tizenhat nagy kötetben, jut a község birtokába. A Lexikon külső kiállítása felülmúlja mindazt, a mit eddigelé a lexikális irodalom terén fölmutathatunk. Körülbelül tíz ezer darabra rug azoknak a képeknek száma, melyek részint a szöveg közé nyomva, részint külön, önálló lapokon a megfelelő kötetekhez mellékelve, a roppant ismeretanyag illusztrációjául szolgálnak. Ez illusztrációk fás rézmetszetekben, fototipiákban, kromolitografikus nyomatokban, a modern nyomdai technika legjobb eszközeivel lesznek előállítva.

TANÜGY.

Iparoktatás. A beiratkozott iparosinasok száma 646, a kereskedő tanulók száma 95, a Zsolnay-féle iskolában 34. Összesen 775; a tavalyihoz képest a szaporodás csak 4. Az iparoktatásra fölügyelő bizottsághoz még nem érkezett be az iparhatóságtól a szerződött inasok száma, s csak ennek beérkeztekor állapíthatják meg, vajjon a kötelezettek közül valamennyi jár-e iskolába?

CSARNOK.

Salzkammerguti képek és a bajor Königsee.

VII.

A szt. Bertalan- vagy király-tó.
(Königsee)

A gyönyörű Königsee, másként szt. Bertalan-tó, a déli salzburgi alpesek között hosszú alakban terül, oly ritka természeti szépségben és festői környezetben, hogy méltán tartható az alpesi tavak legszebbikének. Hosszúsága 14 kilométer, legnagyobb szélessége 2 kilométer s legnagyobb mélysége 246 méter. Az óriási hegyek bérczömegei két oldalt a tó hosszában, roppant magas, függélyesen meredek sziklafalaikkal, melyekre fölkapaszkodni lehetetlen, közvetlen a tó vizébe ereszkednek; a tónak csak északi s déli végén van tulajdonképeni partja, vagyis kiszalásra alkalmas lejtős terület.

A tó tükre sötétkék, de végtelenül tiszta és átlátszó, s fényes, mint az üveglap.

A tavat körítő s égnek meredő bérczóriásoknak — melyek a csodaszép fénylő tükörnek fölséges, óriási dombormívű keretét alkotják — színpompáját leírni lehetetlen. Közvetlen az előter két oldalán alul zöld erdővel borítvák, túl ezeken és odább mindenütt, lentebb a sötét aczélszín, fölébb a fakó vagy rozsdaveres — fehéres-szürke árnyalattal vegyül, míg a tetőkön, különösen a távoli látkörben gyöngén rózsaszínbe olvadó kékes-fehér a túlnyomó. A hegynyergeken, az oldalvölgyületekben s a távoli ormokon, a carraí márvány vagy a tejezukur fehérségét elhomályosító tündöklő hómezők, mint e remek dombormű klasszikus reliefjeit ékesítő ezüst cifrázatok fölséges beillesztése bájol el. Balról a zöld erdővel borított előhegyen, végtelen magasból, kiálló szirtfokokon, ragyogó kristályesöt szórva, zuhogva tör alá egy keskeny vizesés, mint zöld bársony függönyön lecsüngő fényes ezüst szalag. Jobbról mindjárt a tó elején egy szemvidító zöld sziget, a Christlieger vagy szt. Johann,*^{*)} míg ezzel szemben hátul, mintha a tó véghatárán terülne el, a kolosszális havasok lábánál szt. Bartholomä idylli látképe tárul föl. Az egész fölött ünnepélyes csend és nyugalom honol.

A tóparti vendéglőben megvillásreggelizve, a hajómesternél jegyet váltunk a tó körül hajózásra, s a készen váró fedett gondolákban helyet foglalunk. Mi 18-an kerültünk egybe, melyet 8 evezős indit meg és hajt tova.

Az evezősök többnyire bajor parasztasszonyok és lányok, sötétkék ruhában, fehér kötényvel, sötétzöld kalappal; erős, munkabíró némberek, de föltűnően — nem szépek. Csak két férfi van velük gondolánkon, az egyik kormányoz, a másik evez; ezek is izmos, kipróbált emberek.

A hajókázás a páratlan szép vidéken, a csendes, nyugodt tó vizén fölötté élvezetes. A tó vize gyönyörű apró ezüst csillámokat hány, mintha ezer meg ezer újdonság új ezüst hatos vetődnek föl, vagy mintha tört üvegdarabok pattognának szerte szét.

Hatalmas sziklafal alatt haladunk, melynek kiálló sarkantyúját megkerülve az egész tó igézetes szépségében kitarul. A Watzmann oldalain elterülő gleccseserek, mintha a hegy hajlása végtelen mennyiségű tejjá válna leöntve, közvetlen közelben ragyognak. A szemben lévő hatalmas bérczek jégmezői is vakító fényben tündöklenek, s oly nagyszerű, fölségesen szép e hómezők festői árnyalata, hogy azt csak megközelítőleg is leírni alig lehet. A szemben fehérlő hómezők fölött, két kolosszális hegyorom közötti hosszúkas nyereghajlason túl, egy szabályos alaku kékes fehér hegykúp emelkedik, mintha a távol Egyiptom Cheops gulája tekintene át az elzáró határon (a Schönsnitz).

Az egyik hajós férfi a dereglyén lévő mozsarat igazítja, míg a kormányos kémlelve nézi az égboltot, s tekintetét követve baljóslatu sötét felhőket látunk az égboltozaton ijesztő mérvben nagyobbodni.

Kérdezzük a kormányost, hogy történik-e néha baleset a tavon?

*) A szigeten szt. Nepomuk álló szobra, melyet 1712-ben Zeidlmayer kancellár a tavon öt utolért viharból történt szerencsés megmenekülése hála- emlékeül emeltetett.

— Viharban könnyen megesik — válaszojja az — mert akkor a tó fenekestől fölfordul, csak hogy szerencsére az ily vihar nem gyakori.

— S lehet-e most félni vihartól?

— Félni mindig lehet, — lön a nem igeu biztató válasz — de azért most nincs mitől tartani, mert a jelek nem mutatnak viharra; legfölebb erős záport és égi háborút kapunk; de lehet, hogy az sem jó ide, hanem a hegyek közt elvonul.

Az ég mindjobban borul, a hegyek közt már távoli moraj hallható. Most az Echo nevű szirtfalnál eldördül a mozsár, s a detonáció rettenetes. Dörg, csattog, recseg, bűg a sziklák között, s a lövés visszhangja előbb többszörösen tisztán kivehető, azután dübörgésbe megy át s tova huzódik a szirtok tömkelegében. S most mintha visszafordulna, erősebb dübörgéssel közeledik: csak hogy az már az égi ágyu dörgése, mely mind közelebb hallatszík.

A felhő sebesen terül, egyre sötétebb lesz, az eső nagy cseppekben megered; szélroham fut végig a tó tükren; a dübörgés a hegyek közt mind közelebb jön, erősebb ropogással. Most megered a zápor, a nők a fedél alá belébb huzódnak, kiki plaidre, köpönyegre kap. A vízben milliárd villó fénypontok pattognak. A hajósok megfeszített erővel eveznek, sietnek, verejték esorog rólok. Szorongás, aggodalom a társaságban; mert a tónak körülbelül közepén vagyunk, mindkét vége végtelen messze van. Vakító fényözön, kékes sárga színben, mintha a pokol olvasztó kemenezéjének ajtaja tárult volna föl, telíti el a légürt. Piff — paff — recses... eget rázó, agybódító, fülsiketítő harsanás, száz szorosan recsegve, ropogva, csattogva oly idegrázó, észbontó robajjal, mintha a rettenetes bérczek omlának rakásra, vagy a pokol démonai szabadultak volna föl, rázva, csörgetve, verdesve a sziklák között vaslánczaikat. A levegőt kén-szag, phosphor-áramiat tölti meg. A villám a hátunk mögött a közelben ütött le. Pillanatnyi halálos némaság, mely megdöbbenés a társaságban. Majd a gyöngye idegzettü nők jajgatása, rimázkodása, a férfiak biztató szava...

— Elmerülünk! — Elveszünk! — Ki kell kötni! — Vissza kell fordulni! — Nincs baj! — Nem kell félni! — Mindjárt elvonul stb. — képez bábeli hangzavart.

Egy kedves kis 10—12 éves leányka térdre borul és imádkozik; a kormányos erős hangon bátorítja a csüggedőket, hogy nincs mitől tartani, a szél nem a havasokról jön, tehát nincs vihar; de mégis megállítja a dereglyét, miközben egy szélroham kalapját elsodorja, mi még kevésbé képes a gyenge sziveket megnyugtanni.

A jajgatás, sóhajtas, nyögés újra megered; közben pedig a nagyszerű égi csata egyre tart. A villámok egymást kergetve, üzve, képzelhetetlen cikik-czakkokban kigyózva, siteregve követik egymást, s utána az égi ágyuzás csattog, zúg, ropog, dübörög a hegyek között, mintha az alvilág Cerberusai futkározának szerte szét vad ordítózással, s mintha óriási társzekerek robogának a bérczek gerincein. Közben-közben a vakító villámok intenzív világánál csodaszép káprázatos látvány tárul föl egy-egy pillanatra, a mint a ragyogó gleccseserek, a fehér jégmezők a márvány minden színébe játszó, gyémánt fényű prismákat szórnak, s a bérczek bizarr alaku sziklatömbjei kékes-sárga színben izzanak.

Borzasztóan szép! fölségesen nagyszerű a természet e játéka! Félelemmel teljes elragadtatással, s megdöbbenő csudálkozással eltelve szemléljük azt.

Az égi csata e közben sebesen távozik. Szerencsére a zivatar csak futólagos, kevés széllel jött, mely a víztömeget nem zavarja föl, a tó csak keveset hullámozik s ringatja gondolánkat, mely most megindul. A nehéz társzekerek dübörgése mind tovább vonul; a villámok gyérebek, fényük nem oly intenzív, szintelenebb; a durranások ritkábbak; az eső csendesedik, s lassankint dertüni kezd; a mindinkább halkuló moraj már a távoli hegyek öblözeteiben enyészik el. Néhány percz múlva a nap ismét ragyog, a levegőt balsamos illat telíti, melyet tele tudóval szívunk be, s nevetve tréfálkozók a társaság egyesek ijedelmén, a kis térdelő leánykán s a férfiak lucskos, bőrig ázott állapotán.

Déli 1 órakor szt. Bartholomänél kikötünk, s az egy órán át tartó pihenés alatt jó étvágygyal s izletesen megebédelve s még mindig a kiállottak fölött évelődve folytatjuk a tovább hajózást a tó végpontjáig, bámulva a természet

nagyszerű, remek szépségeit. Jobbról a Watzmann oldalai rovátkosan bevagdalták; a terjedelmes gleccserek a lejtős oldal-lapon az oromtól a hegy közepéig lenyúlnak, s mi annak remek színezését és árnyalását, ily közelről, elragadtatással szemléljük. Mindenfelül óriás bércek emelkednek, s ezek nyergein át ismét kúpok, csúcsok láthatók. Mindenütt egymásra tolt, dobált sziklatömegek. Jobbra megjelenik a Schreienbach-fall, egy impozáns vizesés, mely roppant magasból tör alá s mint porrá tört kristály-tömeg hull alá a tóba, s egy helyütt a hegyoldalban eltűnve, kettős vizesésnek látszik, mintha felső és alsó része volna.

A hegytetőkön komor fellegek bomlott foszlányokban csingenek, a völgyek füstölögnek. Ujra esőt kapunk.

Most a tó végénél vagyunk, s kiszállva a völgyben gyalog ösvényen a herceg Meiningen szép villája előtt sietünk a kis Oberseehez, s 10 percz alatt ott vagyunk.

Az eső csepegni kezd, s csak sietve tekintünk körül.

Irtózatosszikkasztó alkotta, borzalmas völgykatlan fenekén ragyog a gyönyörű kis tenger szem. Az ormaikkal az eget verő, hómezőkkel borított hegyóriások szeszélyes alakzatu sziklafalai közvetlen a tó tükreire nyúlnak alá. Szemben egy 550 méter magasból aláhulló remek vizesés ragyogva önti kristálytömegét a tó vizébe, mely világos zöld, s oly tiszta, hogy feneké is kivehető. Az aláhulló egyes esőcseppek villamos apró fénypontokat vernek föl a tó vizében. A környező sziklák leirhatatlan színvegyületbe játszanak s a rajtuk elterülő tündöklő hómezők fölszágas látványt nyújtanak. Az egész fölött rémséges nyugalom, misztikus némaság, mélységes csend honol.

Megragadó, lebilincselő az előttünk vadregényes szépségében föltárult remek panoráma!

Hanem az eső megeredt. Sietve fordulunk vissza, s az előbb 10 percznyi útát 5 percz alatt futva tesszük meg a nagy tavon álló dereglyéknig, melyen helyet foglalva visszafelé hajóznunk.

A láthatár mindenfelül egészen beborult; csendes, állandó eső esik, a vidékből többé mit sem látni, de nem búsulunk, mert legalább ment mindent megláthattunk.

Hulló esőben érkezünk meg a tóparti vendéglőhöz. A tavon körülhajózásunk — beszámítva az időzést — 5 órán át tartott.

Ázott ruháinkat némileg megszárogatva s a jó estebédetől erőt merítve, az előállott omnibuszokra ülünk, melynek leeresztett függőyei mögé húzódva még ujjainkat se dugjuk ki Darchenlochig, hol a helyi vasútra ülünk át.

Este 1/2 9-kor, még mindig szakadó esőben érkeztem meg Salzburgba, s gondolám, hogy Mayer úr és bájos neje, kik a 7 órai vonatnál ígérték, hogy várnak reám, azóta már vissza vonultak, de nem kis meglepetésemre még mindig vártak reám a Cafe Bazárnál. Végtelentül lekötöztetett ez előzékenység, s még egy utolsó, kedves estét együtt töltve, másnap elszorult szívvel vettem búcsút e kedves barátoktól, kik a vasúthoz is kikísértek s míg csak robogó vonatomból ablakából láthatám, lobogó kendőkkel intettek végbúcsút utánam.

Utazásomnak, mely annyi szépet, oly sok élvezetést tárt elém, koronáját mindenesetre annak végpontja, Salzburg és a königseei kirándulás képezi, s így elmondhatom:

Finis coronat opus.

Váry Gyula.

KÖZGAZDASÁG.

— A vetések állásáról és a mezőgazdasági állapotról a földmívelési miniszteriumhoz október hó 3 től 16-ig beérkezett hivatalos jelentések szerint a fölzsántott és bevetett talaj csaknem fejlődött vetések nélkül áll. A gazdák panasza általános, néhol nagy aggodalomra is ad okot. Vannak vidékek, ahol a rögzös és hantos talaj a magvetést teljesen lehetetlenné teszi. Bokrosodásnak indult vetés alig van egy-két vidéken. A repce az alföldi részeken silányabb, mint a felvidéken, néhol egészen kipusztult; az elvetett gabonát pedig többnyire egerek és drótférgek károsítják. Esőre szükség van. A tengeritörést jobbra befejezték, a burgonyát is kiszédték, cukor- és takarmányrépa-szedés napi renden van. A legelők koparok.

Tengeri a Duna bal- és jobbpartján mindenütt jól ért be; a Duna-Tisza közén, a Tisza jobbpartján, valamint a Tisza balpartján is jól sikerült. Jó eredményt adott továbbá Erdélyben is.

Burgonya az ország legtöbb vidékén csak gyéren termelt és igen silány eredményt adott; némi kivételt képez a Duna-Tisza köze, hol az eredmény mennyiségileg és minőségileg kielégítő.

Cukor- és takarmányrépa sikerültnek mondható, a mennyiben kevés kivétellel mindenütt elég kedvező termést adott. Csak néhol nem felelt meg teljesen a várakozásnak.

Szőlő országszerte igen rossz eredményt adott ugy mennyiségileg, mint minőségileg. Néhol még szüretelni sem volt érdemes. Aránylag a legjobb szüret volt a Tisza-Maros szögén, hol a hozam minőségileg is meglehetősen volt.

A gazdasági munkalatonkra az időjárás nagyon kedvezőtlen, a miért ezek majdnem mindenütt csak igen lassan haladnak.

Őszi vetések a szárazság miatt hiányosan kelnek és nem fejlődnek. A repce képez átlag kivételt, mely, bár ez is esőt óhajt, többnyire jól kelt s erőteljes, úgy hogy vetése kielégítő.

Gabona-árjegyzék.

Pécs szab. kir. városában 1891. évi október hó 17-én tartott hetivásárról.

Az árak métermázsánként számítottak.

Buna) őszi	—	frt	—	frt	—
) tavaszi	—	frt	—	frt	—
) új	10	20	9	90	
Kétszeres) ó	—	frt	—	frt	—
) új	9	80	9	70	
Rosa) ó	—	frt	—	frt	—
) új	9	70	9	60	
Arpa) őszi	—	frt	—	frt	—
) tavaszi	7	—	6	—	
) új	—	—	—	—	
Repce)	—	frt	—	frt	—
Bükköny) széna	—	frt	—	frt	—
Kakoricsa) ó	6	60	—	—	
) új	—	—	—	—	
Széna) ó	2	50	2	—	
) új	—	—	—	—	
Szalma)	2	—	1	8	

Kínálat: erős (mintegy 600 gabonakocsi volt a piacon).

Laptulajdonos:
NAGY FERENCZ.

Felolós szerkesztő:
NAKSCH LAJOS.

14855. sz.
1891.

Hirdetmény.

Pécs szab. kir. város törvényhatósági utaira évenként, és ugyan: 1.) a város belterületén szükséges

3400 köbméter kavics.

2.) A város külterületén levő törvényhatósági utakra igényelt 1600 köbméter kavicsnak 1892, 1893. és 1894. években leendő szállításának biztosítása iránt 1892. évi november hó 2-án délelőtt 9 órakor Pécs sz. kir. város gazdasági tanácstermében zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát versenyezni óhajtók, hogy ezen szállítások elvállalására vonatkozó 500 frt készpénzzel avagy annak megfelelő óvadékképes értékpapirokkal felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb 1891. évi november hó 1-én délelőtt 12 óráig, Pécs szab. kir. város polgármesteri hivatalában nyujtsák be, avagy pedig a megfelelő bánatpénzzel a nyilvános árlejtésen jelenjenek meg.

A részletes árlejtési feltételek a hivatalos órák alatt — Herbert János gazdasági tanácsnoknál — betekintheők.

Pécs, 1891. évi október hó 16-án.

Aidinger

kir. tanácsos, polgármester.

NYILT-TÉR.)*

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, miszerint

ügyvédi irodámat

f. é. október 20-tól Majláth-tér — irgalmas-rend — új bérházába (középső kapu I. emelet) helyeztem át.

Ugyanott kiadó lakások iránt is felvilágosítást ad

Dr. Egry Béla

ügyvéd — házigondnok.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget A szerk.

Hirdetések:

14172. sz.
tk. 1891.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a dr. Egry Béla pécsi lakos végrehajthatónak Vidákovics József keszti lakos végrehajtást szenvedett elleni 55 frt és járuléka iránti végrehajtási ügyben 10818/1891. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a keszti 279. sz. tjkvben felvett 4/30. telek 597 frt a + 844* hsz. fekvőség 10 frt és a keszti 278 sz. tjkvben felvett 34. sz. ház és belseg 158 frt kikiáltási árban Keszti község házában 1891. évi november hó 3. napjának d. e. 10 órájára kintzött árverés az 1881: LX. t. cz. 167. §-a alapján a pécsi takarékpénztár végrehajtható érdekében is 100 frt tökéketelése és járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1891. évi október hó 7-ik napján.

Lukrics bíró helyett:

Bogyay Pongrácz
kir. törvén. bíró.

Ház eladó!

Pécs, lyceum-utca

13-ik számú ház

szabad kézből eladó.

Közelebbi tudósítást ad Schack Ferencz ékeszerész, király-utca, Bazár-éptület.

KI SORSJEGYEKET

beszerezni s egyuttal

a legnagyobb nyereményesélyeket élvezni akarja, az vegye a Budapesti Bank-egyesület részvénytársaságnál alakult „G” nevezetű alkalmi

sorsjegy-társaság

egy sorsjegykönyvecskét, a 25 tagból álló „G” csoport 216 állami és osztr. magyar bélyeggel ellátott magánsorsjegy felett rendelkezik. Nyereményösszeg 12 milliónál több! Nagyon kedvező csoportosítás. Kötő nyeményesélyek csak 5 frt havonkénti befizetés mellett.

Ügynökök kedvező feltételek mellett alkalmazzatnak.

Ajánlatok intézendők: a Budapesti bankegyesület részvény-társasághoz Erzsébet-tér 19. sz.

Faeladási hirdetmény.

Melynek alapján ezennel közhírré tétetik, hogy Bakócza község úrbéres erdejében levő 992 drb. lábón álló deszkának és bányafának való

szép fenyőfa-állomány

a f. évi november hó 1-én d. u. 3 órakor a helyszínén fog a legtöbbet ígérő vevőnek készpénz fizetés mellett eladatni. Esetleges zárt ajánlatok fenti határnapig alulírottához küldendők.

Bakóczán, 1891. október 16-án.

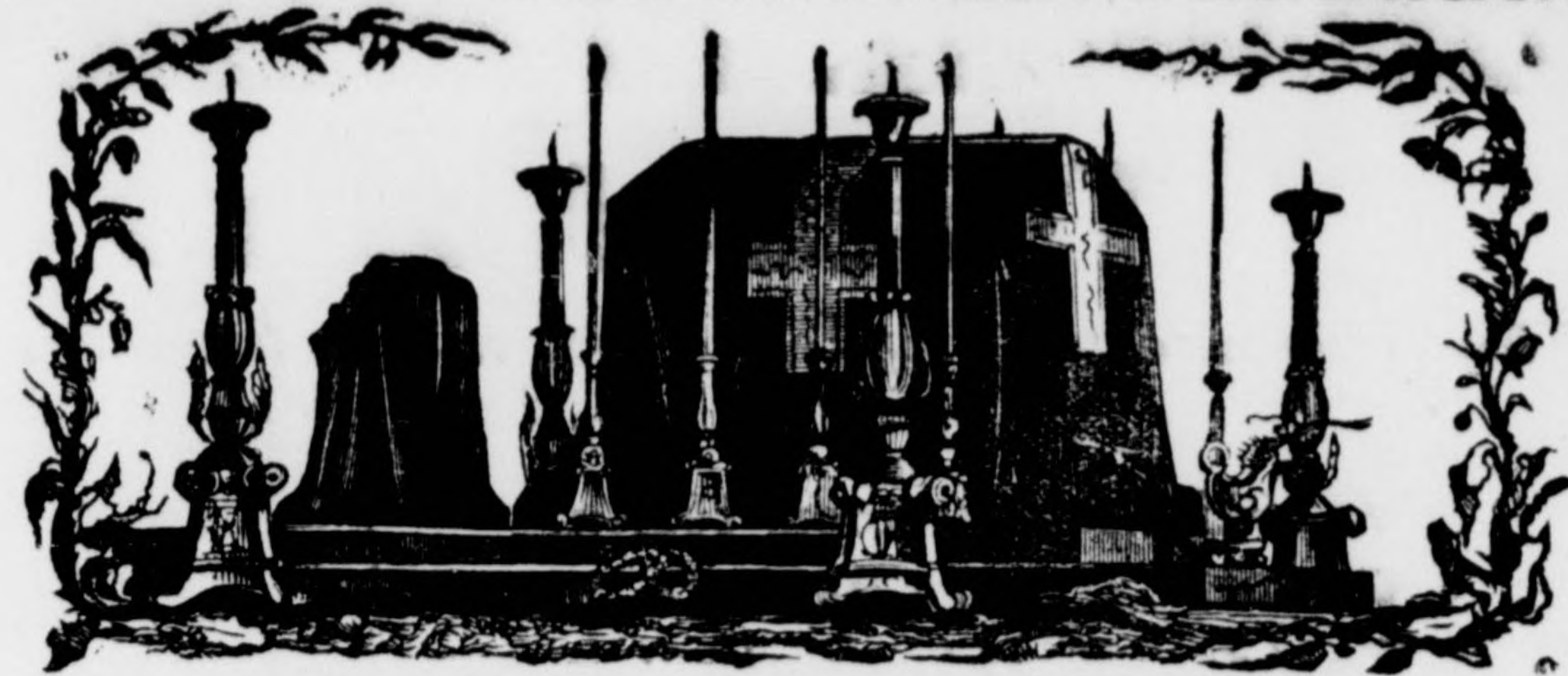
Kovács István György

körjegyző.

LE GRIFFON

a legjobb szivarkapapir

kapható Alt és Böhm kereskedésében Pécsen.

„CONCORDIA”

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — úgy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tapintatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályu temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

„CONCORDIA” első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:

Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch György.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS”,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasóközönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága és sokasága, rovatainak változatosága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „Egyetértés”-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legrészletesebb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „Egyetértés” közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés” kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő, az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „Egyetértés”-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárczájában, annyi regény olvasmányt ad, mint egy lap sem. Két-három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30—40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés” olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., 1/4 évre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

ZSOLNAY IMRE butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbitva)

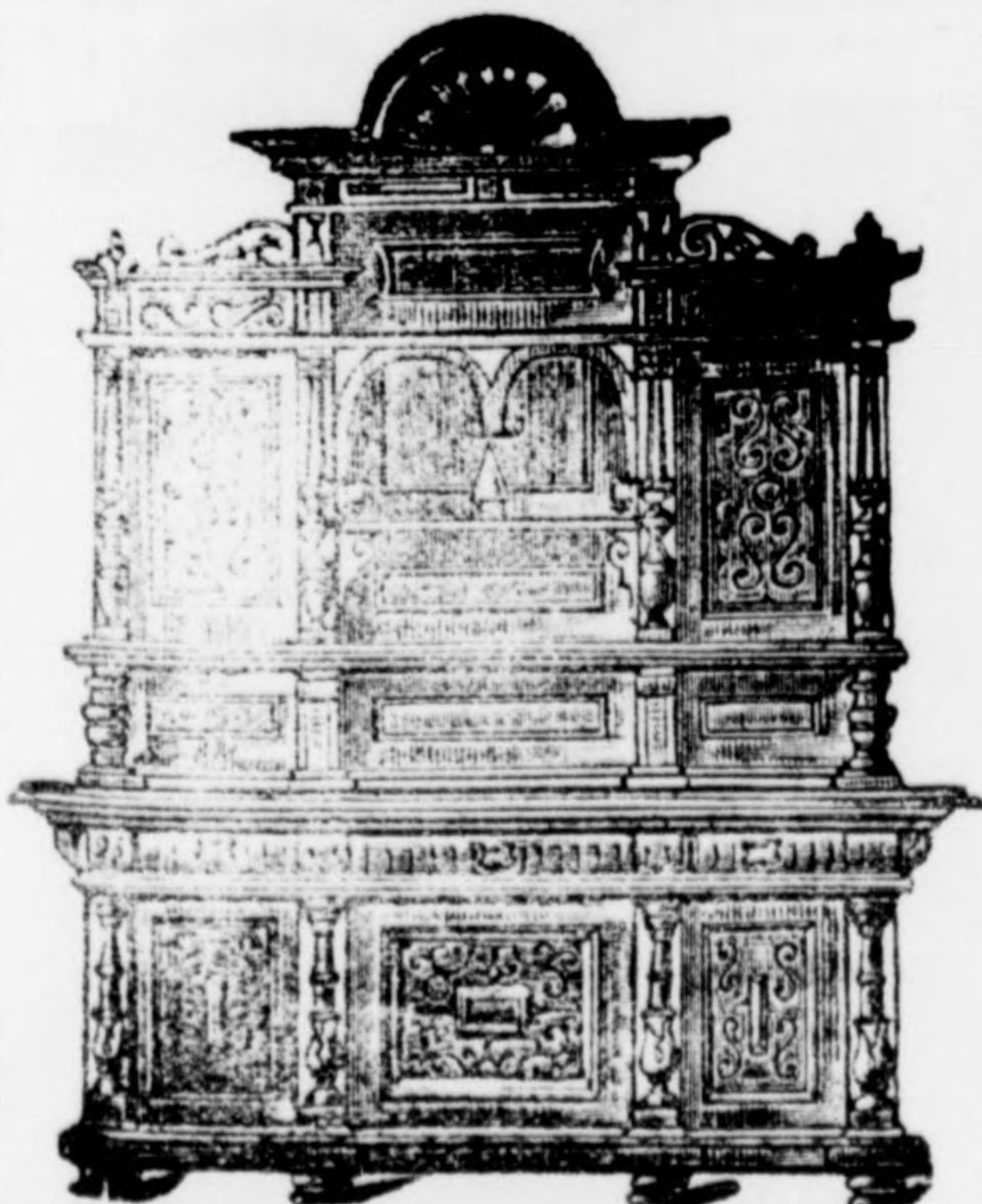
PÉCSETT

Ferencziek-utca II. szám.

(A pécsi edénygyár raktár ugyanott.)

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő-szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott bútorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók, és minden e szakmába vágó cikkek.

Abban a helyzetben vagyok, hogy bútorgyártások nálam ép oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

Taizs József Pécsett.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, író-szer és papírkereskedésében kapható:

Valódi „Anthracen-ténta.”

Valódi „Alizarin-ténta.”

Valódi „Király-ténta.”

Valódi „Gallus-ténta.”

Kőkorsókban és üvegekben. (Külföldi és hazai gyártmány.)

➔ **Piros és kék ténta.** ➔

Pecset-viasz, pecset-festék.

Autograph-ténta és festék.

Fekete és színes írónok.

➔ Radir-gumi, gumi arabicum, oldva. Tollak és tollnyelek. ➔

Író-, fogalmi és itatós-papírok.

Eau de Labaraque,

kitünő szer tinta-, vörösbor- és gyümölcsfoltok eltávolítására fehéreneműből és papírról.

Jelző ténta, kimoshatatlan.

S minden e szakmába vágó czikk.

Üzlethelyiség-változtatás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy a **Pécsett** már 1780-ik évben alapított

arany-, ezüst-, ékszer- és óras-üzletemet

1891. évi október hó 1-én Király-utca 1. sz. házba (Bazár-épület) helyeztem át, mely helyiséget a jelen kornak megfelelőleg díszesen berendeztem.

Raktáromat tetemesen megnagyobbítva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy bármily igényeknek a lehető legjutányosabb ár mellett megfelelhettek.

Különös figyelembe ajánlom nagyválasztéku mindennemű

óra-, arany-, ezüst-, ékszer- és különleges-áru-raktáromat,

melyben minden tárgy a m. kir. főfémjelző hivatal által fémjelezve van.

Továbbá nagy választéku legjobb minőségű Alpacca-(China) ezüst raktáromat gyári áron.

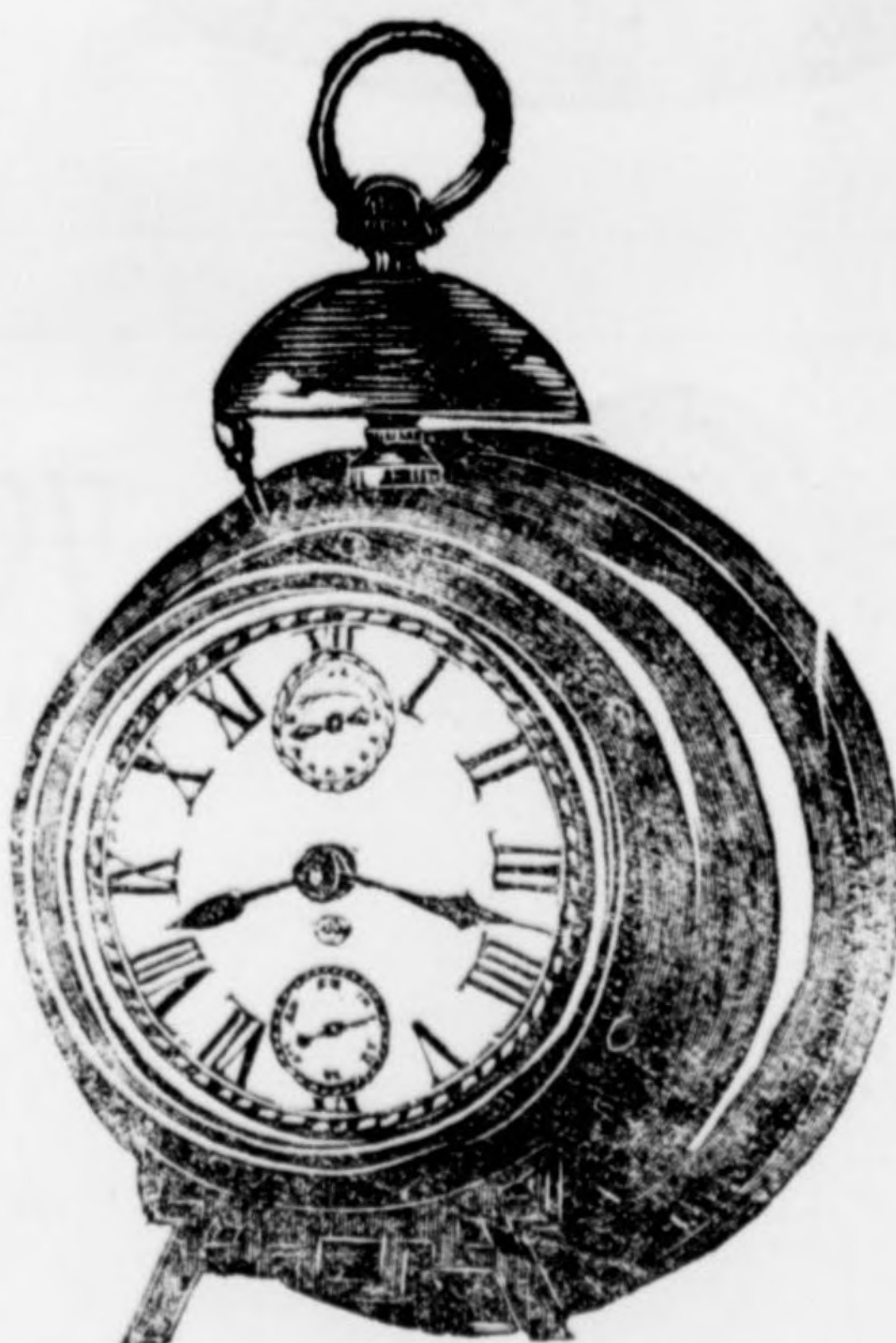
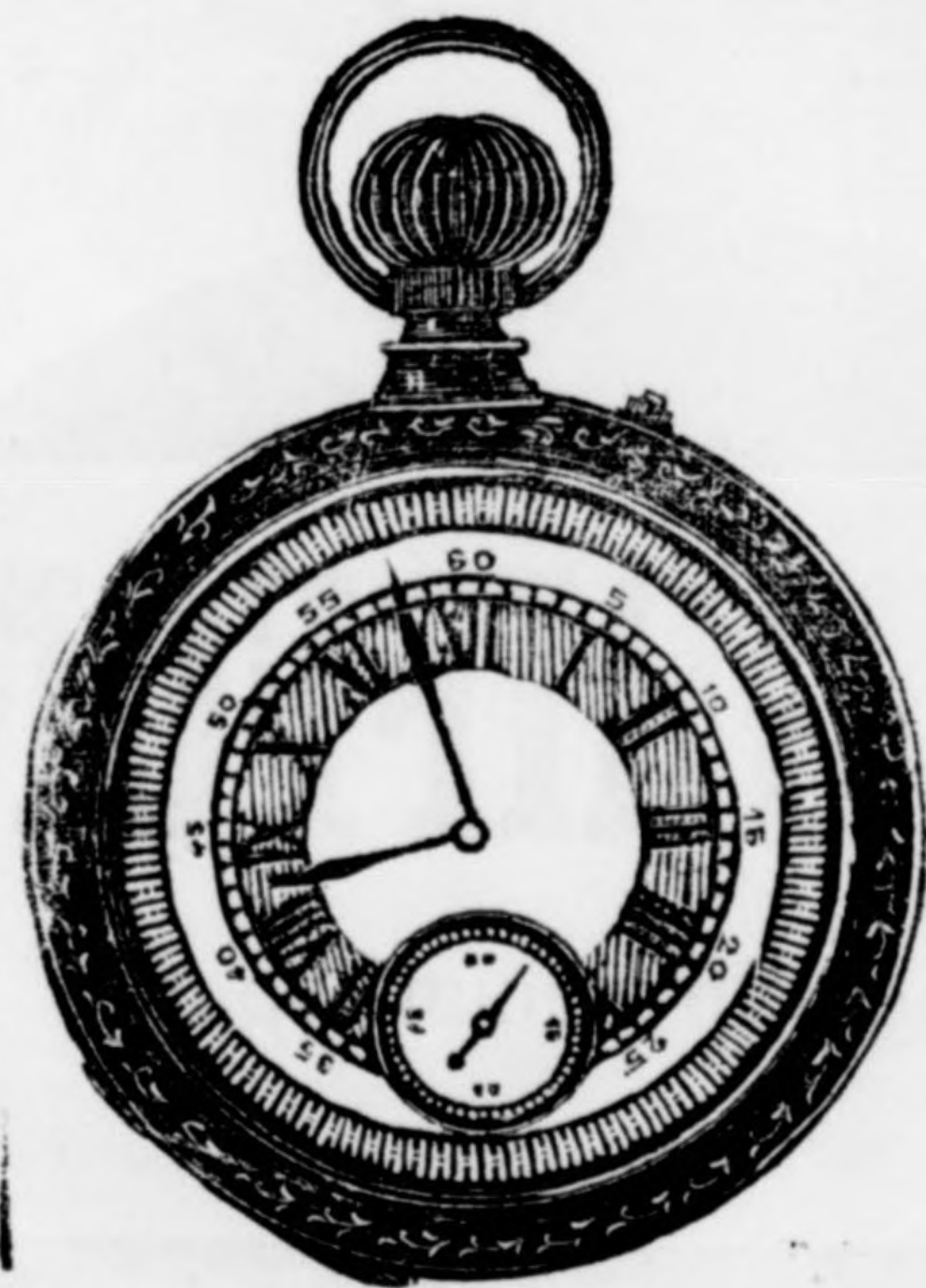
Bárminemű javítások műhelyemben a legjutányosabb árért elkészíttetnek.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

A n. t. közönségnek becses pártfogását kérve, maradok mély tisztelettel

Schack Ferencz,

aranyműves, ékszerész és órás.

Ébresztő-óra. Ára 3 frt.